

"Gura" de oxigen...

După dezbatere, să le zicem furtunoase, după obiecții bazate mai mult sau mai puțin pe "principii" politice, parlamentul a acordat cu greu și cu multe voturi împotriva — practic ale întregii opozitii — guvernului competențele sporite pe care acesta le ceruse cu cîteva săptămâni în urmă. Este vorba despre posibilitatea executivului de a stabili și modifica temporar taxe și impozite, de a negocia crea-

intreaga activitate de implementare a reformei, întrul proces de introducere, fără rezerve, dar cu bună știință și credință, a economiei de piață.

Oricum, guvernul trebuie să fie intransigent cu toți cei care încearcă să eludeze legea, să stopeze tendințele expansioniste ale prețurilor în numele liberalizării acestora, să instaureze calmul, liniștea, siguranța și încrederea în mai binele zilei de miine, în mai binele muncit de fiecare dintre noi. În săse luni, de acum înainte, guvernul trebuie să demonstreze, în numele democrației, firește, că "gura" de oxigen pe care i-a oferit-o poporul, prin parlamentarii săi, n-a folosit doar pentru prelungirea agoniei ci pentru întrearea economică, socială și morală a societății. Pentru că reforma trebuie să dărime structuri și mentalități și să reconstruiască structuri și mentalități, să asigure o cît mai rapidă armonizare între liberalizarea prețurilor și privatizarea, respectiv, economia de piață. Cercul vicios în care ne mai învîrtim încă, precum și lanțul slăbiciunilor de care nu ne-am lepădat, trebuie intrerupte și în locul lor introduce garantile calitative ale omului, ale muncii. În numele democrației autentice pe care vrem să o adoptăm definitiv, Altminster, "gura" de oxigen, acordată cu atită reținere de parlamentari, se va dovedi că a fost neîndelătătoare, neputincioasă pentru a surmonta un "organism" aflat aproape în stare de agonie.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

dite externe în limita unor plăfoane trimestriale aprobate de parlament și de a face imediat operații legile aprobate de cele două Camere fără a se mai aștepta formalitățile procedurale adiacente.

Îi erau însă necesare guvernului aceste prerogative? Credem că din moment ce le-a cerut și avind în vedere criza care, se pare, a atins un prim apogeu, avind în vedere iuțeala cu care guvernul trebuie să acționeze pentru ca reforma să fie viațăbilă în toate domeniile, iar liberalizarea prețurilor să nu coboare sub limita minimă admisibilă stătăuția traiului nostru de fiecare zi, transformându-se într-o simplă și dureroasă creștere a prețurilor.

Guvernul avea nevoie de această "gură" de oxigen pentru a putea controla, și sperăm că o va face, nu numai negocierile privind liberalizarea prețurilor și care, în multe cazuri, se fac după legea bunului plac, sau și mai rău, după regula lipsei de scrupule, a cîstigului fără muncă, ci

pentru ca reforma să fie viațăbilă în toate domeniile, iar liberalizarea prețurilor să nu coboare sub limita minimă admisibilă stătăuția traiului nostru de fiecare zi, transformându-se într-o simplă și dureroasă creștere a prețurilor.

TRIBUNA

Tribuna

COȚIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SÎBIU

Anul CVI
nr. 250
Joi,
15
nouembrie
1990
4 pagini
1 leu

Cuvinte despre Transilvania la ziua națională a României — 1 Decembrie (I)

Imprejurări istorice specifice au făcut ca ideea națională, conștiința națională să cristalizeze cu precădere în Transilvania. Românii de aici — autohtoni și, în imensă majoritate, reduși vreme de secole la condiția de "misera plebs contribuens", disprețuți și neascultați de către alții, mai puțin ca număr și venită fizică în țară, supuși unei duble asupriri prin legislația feudală (Unio Trium Nationum de la 1437, Tripartitul lui Worboczy din 1517, prin legile Approbatæ și Compilate din veacul XVII, prin legile dietale din timpul stăpîririi habsburgice), sotocitați doar tolerați în propria lor țară, religia lor batjocorită, supuși muncilor celor mai umilitoare — voiau să devină națiune politică, participanță directă la viața publică, la puterea legislativă, voiau să obțină libertatea națională.

Acestor aspirații născute o dată cu națiunea română, crescute o dată cu ea, le-a dat glas în pragul epocii moderne protestatarul episcop de la Blaj, Inochentie Micu,

cel care a fundamentat — încă din prima jumătate a veacului XVIII — programul luptei pentru libertate națională și pentru unitate politică, program argumentat pe istorie și drept. Acestor aspirații ce pot fi desprinse din ridicarea românilor cu Horea în marea răscoală din 1784, le-au dat un puternic rezem istoric și filozofic corifeii Școlii Ardelene, un Gheorghe Sincai, Petru Maior, un Samuel Mieu și Ion Budai Deleanu, constituind apoi revendicarea de căpetenie a marei Memoriu din 1791, Supplex Libellus Valachorum, ca și punctul esențial al revoluției române din Transilvania de la 1848—1849. Revoluția română din acel an al redescoperirii europene n-a fost altceva decât explozia conștiinței naționale românești. Pe Gimnăzii Libertății de la Blaj, ca și în timpul luptelor de apărare a ființei naționale, intelectualii și poporul au fost una. Ei și-au proclamat independența națională, egalitatea națională și au cerut unirea cu țările surori extracarpati-

ne. Totodată, ele vor da tăria de neclintit rezistenței românilor transilvăneni atunci cind — în scurta ocupație de 51 de ani (între 1867—1918) a Transilvaniei de către Ungaria, renăscută ca stat, după secole de dispariție, prin grăția Austriei, cu care a format imperiul "din petice" oprimator de popoare — au traversat cea mai neagră perioadă sub raportul existenței lor ca popor.

Continuitatea neîntreruptă a românilor în vatra strămoșescă a Daciei nu a fost contestată pînă spre sfîrșitul veacului XVIII, cind unor politicieni din Imperiul habsburgic le-a dat de gîndit întărirea conștiinței naționale a românilor din Transilvania, după prima Unire înfăptuită la 1600 de Mihai Viteazul și, mai ales, după puternica afirmare a conștiinței naționale a românilor transilvani începînd cu secolul al XVIII-lea. Se temea că românii

(continuare în pag. a III-a)

Mihai RACOVITAN

Sfidarea bunului simt!

In situația de criză a alimentării cu apă potabilă a Sibiuului, pe care, în ce ne privește, am adus-o adesea în atenția opiniei publice, există oameni care îi sfidează pur și simplu pe colocatari, ne sfidează pe toți, sfidează pur și simplu bunul simt.

semnat

Căci cum altfel să califici faptul că unii își spălă autoturismele cu apă potabilă, în timp ce sute de oameni duc apă de băut cu damigenele de la mare distanță? Cazul concret este al unor locatari din cartierul Valea Aurie din bl. 24, respectiv 54, despre care ne scrie cetățeanul Vasile G. că și spălau autoturismele, sfidindu-i pe cei care îi au atenționat. "Bine, oameni buni, se poate să spălați mașinile cind noi, de la

etaje aducem apă cu damigenele tocmai de la stadioanele de rugby?" "N-aveți decit" a fost răspunsul arăgant al celor doi, care și-au continuat nestingheriți "opera" de ironie a acestei resurse vitale?

Ce se mai poate adăuga în fața acestei probe crase de irresponsabilitate civică, a acestei atitudini sfidătoare, arrogante, în prezența căreia orice conviețuire socială devine un supliciu cumplit? Singura soluție poate fi doar o corecție care să... ușture durabil!!! Să nu avem rețineri în a o aplică! (vald)

P.S. În legătură cu această problemă, — sesizată, e drept, în septembrie, dar nici atunci situația apei nu era mai bună — dar și cu celealte aspecte care privesc viața cotidiană a cartierului Valea Aurie, credem, d-le Vasile Garică că un dialog direct cu Primăria este calea cea mai scurtă spre rezolvare.

O inițiativă generoasă la Sibiu: Satul de copii S.O.S.

În luna iunie a acestui an, primarul orașului Sibiu și cu domnul W. Rehner, protopopul bisericii evanghelice, au vizitat orașul austriac Klagenfurt. Cu prilejul vizitei, ei au avut posibilitatea să cunoască satul de copii — S.O.S. Moosburg. Așa s-a născut caritatea inițiativă de a se înființa și în Sibiu un sat de copii "S.O.S.", pentru integrarea socială a copiilor orfani și abandonati.

La începutul lui august am avut posibilitatea să efectuez o practică de inițiere de zece zile în Moosburg. Iată, în continuare cîteva însemnări pe marginea acestei teme...

Drumul ce face legătura dintre Klagenfurt și Moosburg este intens circulat. Într-un tîrziu, am ajuns în sat.

Priveam în stînga și în dreapta copleșită de emoția nouă. În curind am ajuns în fața unui indicator mare, pe care era desenat planul satului. Prima imagine animată ce mi-a apărut în fața ochilor a fost aceea a copiilor ce se jucau pe gazonul dintră case. Un alt grup venea plin de voioșie pe drumeagul dintre locuințe. Ghiozdanele ce le țineau în mînă mă au făcut să-mi închipui că grădinița își terminase programul. Un școlar ne întîmpină în fața unei case; de la fețea sa ridică micuțul Raimund vizitatorilor, iar lîngă el stă micuța Caroline meditînd. Cum ne zărește, aceasta aleargă...

(continuare în pag. a III-a)
Ortrun RHEIN,
studentă la Institutul Teologic Protestant

De la Camera de Comerț și Industrie

Așa cum se cunoaște, și în județul Sibiu a fost înființată recent Camera de Comerț și Industrie. După cum ne informă dl. Ionaș Gheorghe, președintele acestei instituții, în vederea clarificării problemelor legate de înscrivere în Registrul comerțului, agenții economici interesați se pot adresa instituției care funcționează provizoriu în clădirea fostului Tribunal județean, str. A. Șaguna nr. 10, camera 30.

Comunicat

Joi, 15 noiembrie 1990, ora 13,00, va avea loc în sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor Adunarea generală a Sindicatelor Independente ale Medicilor, filiala județeană Sibiu.

"NEO DRON"

A apărut un nou număr, cel de al 5-lea, al revistei de cultură și informare a românilor, "Neo Dron" (Drum nou). Remarcă și în acest cîteva articole de mare interes: serialul "Din istoria romilor" se încheie cu articolul "Lupta pentru putere pe o cale greșită" și începe un nou serial, "Romii balcanici", semnat de William G. Lockwood de la Universitatea din Michigan; o sevență dramatică din viața țiganilor deportați în Trans-Nistria, povestită de un martor ocular.

In acest număr mai sunt prezentate o scurtă biografie a președintelui Uniunii Mondiale a Romilor, poetul Raiko Djuric, și două din poezile sale. Nu lipsesc din acest număr "Ghidul de conversație" și "Arta ghicitului".

După cum ne-a informat dl. Florin Cioabă, redactorul sef al revistei, beneficiul rezultat din vinderea acestui număr va fi depus în contul nr. 45.11.04.2 — C.E.C. Sibiu, pentru ajutorarea copiilor handicapați.

În plin start: grația și farmecul adolescenței

Foto: Fred NUSS

Venerate coane, TRECI ȘI PRIN CARTIERUL ȚIGLARI!

Metaforic vorbind, dacă acest cartier ar avea grădă cred că ar spune: „Zei trebuie să vină la mine, nu eu să merg la ei”, căci călcindu-i aleile, văzindu-i siluetele bolnave ale blocurilor ce-l compun, te bate gîndul să faci calea întoarsă din acest loc uitat de lume și de Dumnezeu. O tăcere abruptă planează asupra problemelor cu care se confruntă cei circa 3.000 de locatari ai acestui cartier, probleme ce persistă de mai mulți ani. De aproximativ 7 ani, apa potabilă (dar și apa caldă menajeră) nu ajunge la etajele superioare. Sesiuni, furnizorii au și luat primele măsuri, așa încât apa potabilă nu mai urcă nici la etajul I. Cît despre apa caldă... ea a devenit o legendă.

Dacă adăugăm și defecțiunile existente la instalațiile din centrala termică, ce conduc la pierderi pe traseu (un exemplu concludent îl oferă complexul alimentar din cartier), pierderi ce se înregistrează atât la înălțime de apă caldă cît și cele de încălzire, avem imaginea doar parțială a problemelor existente în zonă.

Canalul termic, aflat într-un stadiu ce necesită rapide reparații, a fost deschis în toată vara acestui an, fiind un focar de infecții și... colector de gunoaie.

Blocurile B, 8, G, 1, G, 2, care însumează 140 apartamente, sunt lipsite de încălzire, mult stimați domni din conducerea I.J.G.C.L.! Rezultatele bunei activități ce o desfășură în birouri se văd pe teren. Subsolurile blocurilor sunt pline cu apa reziduală provenită de la canale. Blocul H, 5 are în sub-

Pe adresa I.J.G.C.L.

sol conductele sparte, iar apa caldă (cînd este) se scurge în pămînt. Centrala termică nu este în stare de bună funcționare.

Tot aici semnalăm și situația tragică în care se află cele două blocuri de garsoniere G.1 și G. 2. Nu credem că există cuvinte ce ar putea acoperi imaginea existentă la fața locului. Apartamentele blocului de mai sus, în proporție de 90 la sută, sunt de nelocuit, iar cele care au o umbră de civilizație o datorează celor ce stau în ele. De 3-4 ani, parterul blocurilor are pereții dărâmati, instalațiile electrice și cele sanitare distruse, gămuri, uși sparte sau furate, locuințe incendiate, spații în care igrașia este

„în apele ei... etc. Si totuși și aceste partere sunt locuite. Cine sunt clientii? Indivizi fără ocupație, ce dorm peste noapte „la hotel“ și care au transformat aceste partere în locuri pentru barbut, poker, chefuri, bătăi sau iubiri nocturne, toate petrecindu-se în condiții igienico-sanitare deplorabile. Alții, eva mai „civilizați“, au intrat abuziv în apartamente, mulțumindu-se și cu atită în lipsa unei alte variante. Apartamentele celor două blocuri de garsoniere nu mai au practic stăpini. Ele au fost abandonate și lăsate în voia hazaardului! Dar iată cine sunt beneficiarii de drept ai acestor spații locative: „13 Decembrie“, Gaz Metan, O.J.T., „Drapelul Roșu“, I.R.E.S., „Libertatea“, „Balanta“, I.T.S.A. I.A., „7 Noiembrie“, Spitalul Județean, unități militare și lista ar trebui să o continuăm. 20 de ani de izolare au dus, progresiv, la înrăutățirea situației existente în cartierul Țiglari. Pînă și transportul în comun este deficitar în această zonă. Așteptăm măsuri ferme din partea factorilor de decizie cu atit mai mult ca să a fost informată de această situație specială și Prefectura prin memoriu nr. 2922 din 1. 09. 1990.

Adrian POPESCU

Politia ne informează

Hoți la drumul mare

Un nou grup de hoți a fost identificat de lucrători ai poliției municipiului Sibiu. Ioan Hociotă, de 27 de ani, din Slimnic, fără ocupație, Iulian-Daniel Zlate, de 23 de ani, din satul Vale, muncitor la „Sibiana“, Stefan Bucovăyan, de 28 de ani, din Miercurea Sibiului, motopompist la Depoul C.F.R. Sibiu și Vasile Ciorogoră, de 22 de ani din același sat Vale, muncitor la I.P.A. Sibiu, colaborând ca niște frați, au reușit, în trimestrul III din acest an, să sustragă de la I.P.A.S. 32 cauciucuri de autocamion, 1000 litri motorină și două roți de rezervă de la autoturisme particulare. Oameni serioși, nu glumă. Motorina și o parte din cauciucuri au fost vîndute unor cetățeni turci în parcarea de la Hanul Săliște, iar 10 cauciucuri de autocamion și cele două roți de rezervă au fost restituite păgubășilor. Autorii sunt cercați în stare de arest cu privire și la alte fapte asemănătoare.

Hoții din locuințe...

La Copșa Mică, furturile din locuințe s-au înmulțit vertiginos în ultimul timp. În mod firesc, poliția și-a intensificat și diversificat măsurile de prevenire, reușind să identifice un grup de infractori periculoși care se indeletniceau cu furtul din locuințe. Ei sunt Victor Rada, de 22 de ani, născut în comuna Pîrșoveni, jud. Olt, fără ocupație, aflat în Copșa Mică în calitate de „turist“ și Romeo Petre Cercea, de 17 ani, tot fără ocupație, dar din comuna Hoghilag. Cum s-au întîlnit și cum au pus la cale afacerea, ei și-au. Cert este că au fost prinși și sunt cercetați în stare de arest preventiv.

În stare de ebrietate...

În noaptea de 29/30 octombrie, între orele 22 și 24,30, numitul Gheorghe Morar, de

23 ani, domiciliat în Sibiu, str. Morilor nr. 1, muncitor la Intreprinderea „Flaro“, fiind în stare de ebrietate, a conturbat grav liniștea publică pe scară blocului unde locuiește, lovind vecinii care au intervenit să-l liniștească. Pentru fapta comisă i s-a întocmit proces verbal de contravenție și, prezentat la Judecătoria Sibiu, a fost sancționat cu 2 luni și 20 de zile închisoare contravențională. Aviz amatorilor de scandaluri care cred că vor fi apărăți de... Bachus.

Amenzi...

Nu de mult, Direcția Poliției Județene Sibiu a organizat o acțiune pe linia prevenirii și combaterii actelor de speculă și comerț neautorizat cu bunuri de proveniență străină și indigenă. Ca urmare, au fost sancționate contravențional 24 de persoane, din care 19 conform Legii nr. 12/1990, fiind aplicate amenzi în valoare de 467.500 lei și supuse impozitării obiecte și valori în sumă de 105.300 lei. Spre exemplu, Ion Crăciunescu din comuna Dobroteasca, jud. Olt, casier comunal, om învățat cu bani, a fost depistat vînzând țuică în Piața Cibin, cu 150 lei litrul, fără a avea autorizație. În portbagajul autoturismului proprietate personală avea încă 80 de litri de țuică, 40 de litri reușind să-i vîndă. A fost sancționat cu o amendă de 20.000 lei, iar sumele de bani rezultate din vînzarea țuicăi au fost supuse impozitării.

Hei, tramvai...

Cu câțiva timp în urmă, în jurul orei 22, pe linia de tramvai Sibiu - Răřinari, în zona împădurită, numitul Ciser Gheorghe, de 43 de ani domiciliat în Sibiu, str. Pădurea Dumbrava nr. 16, fost muncitor la Intreprinderea „Dumbrava“ a fost surprins și accidentat mortal de către tramvai nr. 7, condus de vatmanul Gheorghe Agheorghiese. Atenție, deci, și la traversarea liniei de tramvai, mai ales în timpul nopții.

Încă o dovdă concretă a prieteniei dintre Franța și România

În decembrie 1989, în urma evenimentelor din România, la Rennes, în Franța, s-a născut din inițiativa unui român, prof. dr. Koever, o asociație „Solidaritate 35 Roumanie“, asociatie cu filiale în apropiat 40 localități din departamentul Ille-et-Vilaine. Fiecare localitate franceză a „înfiat“ o localitate din județul Sibiu. Această „înfiere“ a constituit primul pas dintr-o serie de acțiuni de ajutor și sprijin față de români.

La sfîrșitul lui martie, o delegație franceză compusă din reprezentanți ai comunelor din Ille-et-Vilaine a sosit la Sibiu, realizându-se astfel contactul direct dintre francezi și români. O dată cu delegația a sosit și un vagon cu ajutoare pentru comunitatea sibiene.

În seria de acțiuni organizate de „Solidaritate 35 Roumanie“ a intrat și invitarea unei delegații formate din reprezentanți ai localităților sibiene, invitație de a vizita pentru 12 zile regiunea Bretagne. Li s-a oferit astfel românilor posibilitatea de a intra în contact direct cu realitățile sociale ale regiunii respective, ale Franței în general.

În 27 octombrie, un grup de 38 de specialiști — ingineri agronomi, profesori, zootehnici, medici, juristi — au plecat spre Rennes, unde au fost primiți la Consiliul General. Primirea a fost deosebit de călduroasă. După primirea oficială, reprezentanții localităților sibiene au fost „preluati“ de prietenii fran-

cezi, găzduiți fiind fiecare în localitatea în care stabiliseră contacte.

În trei zile din timpul sejurului petrecut în Bretagne, ne-am reîntîlnit tot grupul, pentru acțiuni comune organizate de Consiliul General din Rennes. Ni s-a oferit sănse de a vizita diferite obiective economice, sociale, turistice, tinându-se cont de preoccupările fiecărui. Restul timpului l-am petrecut împreună cu familiile franceze care ne-au găzduit și care ne-au făcut un program pe cît de dens, pe atit de interesant.

S-au cimentat astfel legăturile care începuseră să se lege încă din primăvară. Despărțirea a fost mai mult de cît emționantă, sperînd, români și francezi, într-o revedere cît mai grabnică.

Vizita pe care am făcut-o în Bretagne a însemnat pentru fiecare dintre membrii delegației române un plus de experiență acumulat, experiență care urmează să fie împărtășită colegilor de la brasla.

Relațiile stabilite cu prilejul acestei vizite sintem convinși că vor fi continue și se vor statornici prin grija fiecărui dintre noi.

Le mulțumim și pe această cale prietenilor francezi și sperăm să-i avem cît mai curînd printre noi.

prof.

Magda TUDORANCEA, Liceul „Carboșin“ Copșa Mică

Convocare

Asociația Foștilor Deținuți Politici, filiala județeană Sibiu, convoacă adunarea ge-

E de rău!

Se pare că la această oră restaurantul „Central“ din Mediaș — responsabili Nicolae Tăreanu și Stelian Dordea, iar director al societății comerciale Valentin Lătuș — este cea mai slabă unitate de alimentație publică (de categoria ei) din județ. Pînă acum am crezut că faptul se datorește de schimbări de șefi și de personal. Se pare însă că buza este mai veche, mai adincă și, deci, mai greu de tratat.

Încă îmi lipsesc o parte din dovezi, dar dacă se adeverește că la „Central“ funcționează o mică mafie, cu legături și protecție și pe la alte foruri din municipiu, e de rău.

Deocamdată să vă spun o istorioare și veselă și tristă. În ziua de 23 octombrie a.c., în

jurul orei 9, am vrut să mă întînc ceva ca mic dejun la restaurantul „Central“, dar am fost dirijat spre braserie întrucît saloul trebuia amenajat pentru un grup care venea să mănușe... la prinz. Nu mai spun că oferta ospătarului în privința meniu era mai degradată la nivelul unei „bombe“ de ultima speță.

Dind cu nasul prin bucătărie, cu excepția bucătărescă, gestionar Elena Grozav, care avea capul acoperit (conform prevederilor), întregul personal lucra cu părul în ochi și-n crătie, iar bucătăresca Otilia Rotar, pregătită ciorba, nu renumea să tragă din țigără.

Intr-o altă zi voi reveni la „Central“ și nu cu mină gălă... (n.i.d.).

Fotografia înfățișeză pe eițiva dintre studenții basarabeni și bucovineni ai Universității din Sibiu, la facultățile de drept, ecologie, filologie, istorie și tehnologia alimentară, prezenți, alături de colegii lor sibieni, dascăli și prieteni, la o manifestare de suflet din Hașag — Întîlnirea fiilor satului — prin care și ei devin fiu ce-si regăsesc ȚARA, așa cum n-au avut prije s-o cunoască înainte. Dindu-le numele: Irina Munteanu (Bucovina de Nord), Ana Guțanu (regiunea Cernăuți), Viorica Bănu (Orhei), Oleg Petrov (Bălți), Dorin Păpușoi (Chișinău), Marin Panfea (Nordul Basarabiei), le urăm bună sedere dimpreună cu noi și Tara.

„Om fi noi curve, dar sănsem fete cinstite!“

Să povestea continuă:
„Că mai zic unele: Tu, voi cum rezistăti atita?! Păi, uite. Se urcă turcu în TIR la Istanbul și vine, vine 24 de ore fără să opreasca, pînă aici la Aciliu. Ajunge obosit frînt. Ei, cît poate? O dată, hai, de două ori. Ge-i aşa mult? cinci, cel mult zece minute. Spune și dumneata, nu-i aşa? Alteori atita că doarme cu tine în pat. Dar plătește. Le vorbim frumos, ne purtăm bine cu ei și ei plătesc.“

Din vorbă în vorbă aflu și prețurile la „bursa“ traseului. Traseul Arad, spre exemplu, e mult mai ieftin, oscilează între 200–400 de lei. La Aciliu prețurile sunt mai mari. Diferența provine de la gradul de confort: aici în camerele calde, e duș și WC.

— De ce nu vă privatizați? Intreb.

— Da ce-s proastă? — răspunde cea mai tîră. Să dau banii la stat?! Mai bine fi bag în buzunar.

Oricum, fetele abordează aspectul și din unghi patriotic și impută statului român

faptul că nu este suficient de receptiv. Pe lîngă ce ciștigă noi ar putea ciștiga și statul. Dacă ar face parcare astă ca lumea, iar la restaurant s-ar servi mîncăruri cu specific turcesc, dacă în loc de berăria de aici ar fi niște du-

cumpere o casă. Pe două din tre ele („uite pe mine și pe ea“) doi turci vor să le ducă în Turcia, definitiv. „Turcul meu — zice cea mai tîră — i-ar da șefului de aici oricât, l-ar cumpăra cu totul, nămai să nu-mi mai dea cheia de la cameră.“

Tigăncusa îar n-a avut no-

roa. Un șofer de TIR din Anglia („uite așa avea un portofel plin de lire, dar de lire englezesti“) a zis că măduce la el în Anglia, dar m-a prins la un turc în cabină, să supără și a plecat.

... Plec și eu șocat de această întîlnire accidentală de pe... traseu, în care fac cunoștință cu o profesie ce poate fi restituită în gura mare, fără jenă ori rușine: profesia de traseistă.

Dincolo însă de orice glumă, traseistele ne răzbună și ne răscumpără peste secole, în valută forte, pentru tot haraciul dat de domitorii noștri către Inalta Poartă!

Semn că istoria nu uită și nu iartă.

Ion Onuc NEMES

suri și WC-uri, turci ar lăsa o grămadă de bani aici“. Mai rămâne ca tot aici — adăugăm noi — să se construască o moschee și Aciliul ar deveni, peste noapte, pașalnic turcesc.

Ei, dar ce vise au fetele?

Nimic în plan îndepărtat. Totul se rezumă la timpul prezent. Si acesta e stors la maximum. Banii ciștigăți îi investesc în aur. Altele vor să-și strîngă bani ca să-și

intreb.

— Da ce-s proastă? — răspunde cea mai tîră. Să dau banii la stat?! Mai bine fi bag în buzunar.

Oricum, fetele abordează aspectul și din unghi patriotic și impută statului român

Criza de apă potabilă

— Idei sub imperativul căutării unor soluții alternative și al necesarei inițiative —

Sătem, cum s-a subliniat, cum am mai scris. În repetate rînduri în situația ce impune măsuri sub semnul urgenței. În plus, cum prognostica privind aportul de apă în actualele acumulări este net nefavorabilă sănsem confruntați cu sansa reală că luniile de vin și chiar primăvara viitoare, să ne dea și mai mari dureri de cap în ceea ce privește asigurarea apei potabile. Soluția la care s-a ajuns în cadrul consfătuirii de la Prefectură — v. „Comunicatul“, publicat în nr. 245/8.11.1990, al ziarului nostru — este ceea ce firească, dată fiind ponderea mare — circa 62 la sută — a consumului de apă potabilă în întreprinderi, instituții și amenajări aferente acestora — cantine, cămine, birouri etc. Pentru a se proteja pe cît posibil populația, respectiv consumul familial, s-a opus pentru reducerea drastică a furnizării apei în aria de consum preponderentă, numită mai sus. Una din marile probleme ale consumului industrial, tehnologic mai ales, este aceea a nepreocupării vremii îndelungată, decenii la rînd, a conducerilor unităților industriale pentru recircularea apei tehnologice; un ex. se folosește apă potabilă pentru răcirea unor utilaje, dar care în loc să se recircule, să se răcească și să se reutilizeze — în circuit închis — ia-drumul canalului după o primă utilizare iar cantitățile nu sunt deloc neîlijabile. În al doilea rînd în ciuda nemumăratelor programe de măsuri pe această temă, chiar în locurile în care au existat prize de apă industriale din puțuri sau direct din riuri, acestea au fost părăsite, s-au colmatat, desființat, fiind mai comodă... deschiderea robinetului, mai ales în condiții în care, la prețul modic al apei furnizate, cheltuiala nu-și face simțită prezența în bilanțurile finanțare-contabile. Există, acum în ceasul al doișprezecelea, și în zorii unei perspective dramatice, există soluții rapide? Noi credem că da. Iată, spre ilustrare, cîteva idei vehiculate de specialiști și de factorii de conducere locală, în cadrul intrurilor la care facem referire, dar mai întii facem mențiu-

nea că nici una din aceste piste de încercare a inițiativiei și a spiritului gospodăresc nu este la fel de comodă precum simpla... deschidere a unui robinet... Mai întii, ar fi obligația întreprinderilor, inclusiv a celor de industrie alimentară, de a-și crea stocuri în orele de noapte și consumul casnic este minim. Deci asigurarea cu rezervaore! Al doilea, ar fi reactivarea tuturor puțurilor și finținilor — atât la unități productive cît și la populație. Tot aici, realizarea de prize și aducării direct din riuri și lacuri, inclusiv „Lacul lui Binder“ trebuie, după studii de specialitate, avut în vedere.

Al treilea ar fi dotarea cu cisterne pentru transportul apei din zonele megieșe neafectate de criza de apă (Cisnădie). În al cincilea rînd, Primăria și I.J.G.C.L. ar trebui să pună în vedere tuturor consumatorilor în scop tehnologic, acordindu-le un termen rezonabil — obligativitatea recirculării apei potabile; celor ce nu se conformează oprindu-li-se furnizarea apei din rețea.

Cum o altă tranșă masivă de probleme grave sunt urmărea directă a insuficienței și chiar inexistenței aparaturii de măsură, control și contorizare a consumului de apă, acestea ar trebui să stea în atenția specială, prioritară deci, a proiectanților și fabricanților (ne-am lăudat doar, zeci de ani că industria sibiană este capabilă să producă orice, oricît de complex).

Ar fi apoi aportul comerțului care trebuie să-și facă simțită prezența în asigurarea consumatorilor cu măruntele dar esențialele piese și subansamble de tot felul pe care cetățeanul, doritor să repare o defectiune la instalație de apă nu le găsește, nu le găsește, nu le găsește, ori cîte trei dă prin rețeaua comercială.

Ar mai fi omniprezenta grija a fiecaruia dintre noi de a nu risipi, dar despre acest „element chimic“ fundamental al spiritului civic am scris de atîtea ori încît și nouă și condeilului ni s-a făcut lehamite. Să luăm aminte, totuși!

Victor DOMSA

TRIBUNA

DREPTUL LA REPLICĂ

Ce a omis dl. Motea!

În interviul de „adio“, exprimărul Sibiului, dl. Motea își dorește o retragere demnă. Așa să fie, dar fără a manipula realitatea și fără a deformă adevărul.

Ce a omis dumnealui din relatare? O să-mi permit să-i reamintesc:

1. În perioada preelectorală a „prețins“ un loc de candidat pe lista F.S.N. (parcă era apolitic!) ca reprezentant al celor 180 000 de săbieni și al căror primar era

2. Schimbarea dinsului s-a hotărât în colectivul de conducere al Prefecturii la care a participat și dl. prefect Nan (înainte de plecarea în Argentina). Este real că schimbarea a cerut-o organizație județeană a F.S.N., dar nu pentru „apartenență politică“ (în județ sunt numeroși primari care nu sunt membri F.S.N.), ci pentru numeroase sesizări ale cetățenilor privind stilul și metodele de muncă ale dinsului, care au produs multe nemulțumiri. De altfel, comunicarea schim-

bării a fost amintă la cerea dinsului, pînă la revenirea Prefectului în țară, „ea să nu apară ca o sanctiune!“

Este real că i s-a propus să preia o perioadă funcția de viceprimar cu probleme tehnice, pentru a asigura continuitatea activității instituției, dar dinsul a refuzat din motive de orgoliu.

Dacă în toată această schimbare, ca și în celealte de altfel, s-a produs vreo neregulă, aceasta constă în faptul că Prefectura nu a fost suficient de dură pentru a efectua anchete și a proceda la aceste schimbări pe considerente de competență și eficiență.

Dar..., vorba proverbului „dăcă tăceai, filozof rămîneai“.

ing. Romeo TRIFU,
subprefect

P.S. În ultima vreme numeroși interesați caută să acrediteze ideea unei disensiuni care ar exista la nivelul conducerii Prefecturii. Nu există astfel de disensiuni. Există în schimb diferențe de opinii subordonate scopului perfecționării în continuare a activității noastre, așa cum trebuie să se desfășoare lucrurile într-o democrație reală.

JAZZ

Azi, 16 noiembrie, ora 19. Clubul de jazz al Casei de Cultură a Tineretului vă propune o interesantă temă: „Baterie, instrument de acompaniere și improvizare“. Subiec-

tul va fi susținut — „live“ și cu înregistrări video — de cunoscutul baterist Billy Bontă. De asemenea, se fac primiri de noi membri pentru Clubul de jazz.

Cuvinte despre Transilvania

(urmare din pag. I)

Vor cere în mod legitim revendicări naționale și sociale. Așa s-a născut ideea comunității continuării neîntrerupte a românilor în vatra străvechii Daciei, având un puternic substrat reacționar; așa au fost inventate teorile despre „pămîntul pustiu“ al Transilvaniei la venirea ungurilor în jurul anilor 1000, sau despre „infiltrările“ tîrziu ale românilor aici început cu veacul X-XIII și pînă prin veacul XVIII. Propovăduită îndeobște de geograful Robert Rösler, această teorie falsă a fost folosită de politicienii habsburgi în speranța de a convinge Europa că ungurii ar fi fost primii locuitori ai Transilvaniei și nu români, ceea ce le-ar fi dat dreptul formal asupra acestei provincii românesti, meninind totodată învățărarea între cele două popoare, putind astfel să le domine mai cu ușurință.

Istoria are adeseori foarte ciudate întortocheri greu de

explicat, iar, în spînă, pentru istoriografia ungără de neexplicită: românii au constituit majoritatea populației Transilvaniei; în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, cînd încep și aici recensămîntele, ei reprezentau 66,46 la sută din populația acestei provincii, în vreme ce maghiarii și secuii doar 21,62 la sută, iar sașii 11,72 la sută. La începutul secolului al XIX-lea proporția de peste 60 la sută se menținea, cu toate colonizările de germanici (și nu numai) făcute de împăratul Austriei în veacul XVIII și de infiltrările din Ungaria în Transilvania, îndeobște în părțile din vest. Iar un secol mai tîrziu, la cumpăna veacurilor XIX-XX, cu toată intensa politică de deznaționalizare și colonizare sistematică, deopotrivă în orașe și în sate, prin lege, practicată de guvernanții Ungariei din epoca dualismului, chiar după recensămîntul ungar din anul 1910 — cumplit falsificat — românii tot dețineau majoritatea absolută,

ca de altfel și 60 la sută din pămîntul Transilvaniei, din care li s-a furat, nu li s-a făcut cadou. Si atunci, se impune constatarea: regii unguri au acordat privilegii celor colonizați în secolele XII și XIII, seculilor și sașilor. Față de cine, în detrimentul cui au dat respectivele privilegii? În detrimentul maghiarilor băştinași? Sau, dacă locurile din Transilvania în care aceste populații au fost așezate erau pustii, era nevoie să li se confere privilegii? Istoricii unguri nu pot descoperi un sat din Transilvania populat cu imigranți români veniți de peste munți, din Moldova și Tara Românească, în vreme ce timp de secole românii ardeleni, sute de mii, au poprat prin emigrare — datorită cruntei asupriri la care erau supuși de nemesis mea maghiară — sute de localități din țările surorii ex-tracarpaticine, sau au plecat spre alte zări, luându-și lumea în cap. La fel, și din aceleasi cauze, au plecat numeroși secui și unguri, din veacul al XVIII-lea și pînă la primul război mondial.

Satul de copii S.O.S.

(urmare din pag. I)

gă spre noi ca o zvîrlugă: „Mama nu este acasă, a plecat în concediu! De noi are grija tanti Hildegard“. Fetita ne poftește în casă. Doamna Hildegard ne urează „Willkommen“ (Bun venit!) și ne introduce în atmosfera casei. „Trebue să fie ca într-o familie adevărată aici — m-am gîndit eu puțin surprinsă de o căldură familiară ce plutea firească, fără să fie impusă. Ca un axis-mundi, bucătăria trona în mijlocul casei spațioase și îmbioare. O masă mare era plasată central pentru ritualul servirii mesei în comun. Colțul cu jucăriile nu lipsea nici măcar în bucătărie. Fiecare cameră are un anumit scop. De pildă, la etajul intîi se găsește dormitorul copiilor, dormitorul mamei și baia. Jos, în fața casei se află o grădină de zarzavat, iar în iarbă se zbungau copii. Doi dintre ei s-au luat zdravăn la ceară. O mamă a venit repede și a pus capăt zarvei. Nici banala sfîrmă de rufe nu lipsea din pe-

saj, tocmai încărcată cu rufe spălate. Răspîndite pretutindeni, abandonate sau în curs de folosire, pe iarbă în fața ușilor și în colțurile camerelor jucăriile ademeneau la copilărie. În acest sat al copilăriei regăsesc și încă douăzeci de astfel de case. Fiecare este locuită de o mamă cu cîte șapte-opt copii. Copiii sunt orfani și au fost aduși aici pentru a trăi în sinul unei familii. Mamele sunt femei ce și-au dedicat efectiv viața copiilor lor adoptivi. Copilul abandonat sau orfan începe aici să-și trăiască adevărată viață. Copiii sunt de vîrstă diferite, de la două luni pînă la cincisprezece ani. Am ajutat cîteva zile unei mame. Respectind după ceas programul fiecarui copil, cu necazurile, bolile și nazurile lui și dînd dovadă de mult curaj și dragoste, mamele reușesc să-ducă această corabie ce este familia la tîrmul propus: integrarea copiilor, cărora nimenei nu le-ar fi putut de grijă în societatea contemporană.

Zilele se scurg ca în orice

altă familie, cu bucurii, necazuri, laude și pedepse. Satul de copii — S.O.S. nu este o insulă transfigurată unde soarele strălucește în permanentă. Fiecare copil simte dragoste și adăpostul ce-i sunt oferite, datorită cărora el poate deveni un om.

Primul sat de copii S.O.S.

a fost înființat la Imst în anul 1949. De atunci ideile lui Hermann Gmeiner au prins rădăcini în întreaga lume.

Iată că și la Sibiu se vrea a se clădi un astfel de

zâmbint. „Noi construim un viitor pentru acești copii, iar acești copii vor construi odată un viitor pentru noi, și sperăm că prin aceasta pe lumea asta va fi un pic mai bine“, subliniază dl. Helmut Kutin, președintele satelor de copii S.O.S.

Să în Sibiu se poată clădi un astfel de viitor. Gînduri și planuri s-au formulat deja. În scurt timp se va organiza o conferință a tuturor celor ce vor să acorde un sprijin acestei inițiative. Pentru cei interesați vor fi publicate noi amânunte pe tema Satul de copii — S.O.S., într-un număr viitor al ziarului nostru.

Mica publicitate**PIERDERE**

• Pierdut, simbătă, 10 noiembrie, în zona Mihai Viteazul — Kolarov, chei contact auto-turism, (bloc galben) cu inscripția 054. Recompensă. Sibiu, telefon 4 36 61.

VINZARI-CUMPĂRĂRI

• Vind televizor color diagonală 68 cm. Informații telefon 3 23 90 Sibiu. (18587)

• Vind Sirtal și Magnesium — 2 fiole buvabile. Telefon 3 87 31 Sibiu. (18594)

• Vind video player și dublucasetofon mare, noi, inscriere Dacia. Telefon 3 92 83. (18584)

• Vind convenabil: aparat radio Blaupunkt auto, Bucur aparat filmat Fujica și laborator cinema 2x8 mm, reviste electronice RET. Telefon 3 50 63. (18583)

• Vind mașină răsucit lină 30 fuse. Cumpăr mobilă sufragerie. Telefon 2 54 55. (18585)

• Vind televizor cu lămpi, stare bună. Telefon 4 38 02 Sibiu. (18586)

• Vind video recorder Bonstec, preț convenabil. Cumpăr calorifer fontă. Telefon 3 48 52. (18696)

• Vind inscriere Dacia 1300 (1988) transferată Oltcit. Telefon 1 72 51, după ora 17. (18689)

• Cumpăr aparat auditiv perfectionat și televizor Sport. Sibiu, telefon 4 32 48. (18578)

• Cumpăr piese de schimb pentru televizor color Blaupunkt. Telefon 4 89 31. (18573)

• Cumpăr pompă apă — pre-setupă Dacia 1100. Telefon 1 53 03 Sibiu. (18599)

• Vind televizor color, frigidier, congelator, aragaz, chuveță inox, marfă din import, pe valută. Telefon 1 38 09. (18705)

• Vind telecolor pe valută, palton astrahan. Telefon 1 46 68 Sibiu. (18732)

• Vind Dacia 1310 cu posibilitate de ridicare imediată. Telefon 2 88 77. (18766)

• Vind Opel Ascona 19, model 1978. Telefon 2 56 75. (18776)

• Cumpăr 10 mp parchet fag 200×35 sau 300×50. Telefon 1 50 07. (18713)

• Cumpăr mărci, Cisnădie, telefon 6 19 35. (18737)

• Vind apartament bloc două camere, confort 1, Cugir, prin schimb cu similar Sibiu. Accept variante. Telefon 2 62 27. Sibiu. (18624)

• Vind video player Akay. Telefon 4 01 01, Sibiu. (18683)

• Cumpăr apartament două camere sau garsonieră. Sibiu, telefon 1 25 30. (18838)

• Vind BMW în stare foarte bună — pe lei sau valută. Telefon 2 22 40, după ora 16. (18825)

• Vind inscriere Dacia — 1987, Sibiu, telefon 1 11 32. (18823)

• Vind două mașini marca Peugeot 305 SR și Volkswagen Pasat. Telefon 2 79 57, orelle 8—20. (18829)

• Vind inscriere Dacia februarie 1988, Sibiu, telefon 3 06 12. (18693)

• Vind scurtă nutrie excepțională, palton piele bărbătesc 52, butelie aragaz mare, tacamuri argint, zloti, ruble. Telefon 3 27 22. (18699)

• Vind inscriere Dacia din ianuarie 1987. Telefon 3 10 12, după ora 16. (18631)

• Vind dublucasetofon "International". Telefon 8 22 94, Sibiu. (18729)

• Vind dulapuri și masă TV "Cristina", masă rotundă, stare foarte bună. Telefon 4 18 55, orelle 15—16. (18641)

SCHIMBURI DE LOCUINȚE

• Schimb apartament 3 camere, confort I, Rm. Vilcea cu Sibiu. Telefon 3 18 94 Sibiu. (18576)

• Schimb garsonieră proprietate personală București cu similar Sibiu. Informații Sibiu, telefon 4 93 18, după ora 18. (18574)

• Schimb apartament 3 camere, confort I sporit și cameră cu acces, ultracentral, cu apartament 2 camere și garsonieră confort I, central. Telefon 4 25 59 după ora 18. (18577)

• Schimb apartament 3 camere București, cartier Militari, cu similar Sibiu. Telefon 4 32 39. (18586)

• Schimb apartament 2 camere proprietate Focșani cu similar Sibiu. Accept alte variante. Telefon 924/3 98 55 sau 1 76 52. (18592)

• Schimb apartament 2 camere confort 1, proprietate, Hipodrom III cu similar Strand. Telefon: 2 26 03 (18—20). (18593)

• Schimb garsonieră confort 1, I.L.L. str. G-ral Vasile Milea, bloc Turn, ap. 10, parter, cu două camere. Telefon 3 29 03. (18595)

• Schimb apartament 4 camere cu apartament 2 camere, etaj I-II, zonă centrală. Telefon 4 83 97. (18752)

• Schimb apartament I.L.L., 2 camere, hol, bucătărie, pivniță, WC, fără baie, str. Nicolae Bălcescu cu apartament 3 camere și dependințe, zonă centrală. Telefon 7 18 33, după ora 17. (18751)

DIVERSE

• Transport persoane în R.F.G. Telefon 3 06 65. (18729)

• Schimb inscriere Dacia din anul 1987 cu inscriere Dacia cu ridicare imediată. Vind Dacia 1310 stare excepțională, palton bărbătesc mărimea 56, familia Crețu, telefon 8 86 35. (18783)

• Judecătoria Sibiu — executor judecătorească, dosar ex. 924/90, vine la licitație publică la data de 19 noiembrie 1990, ora 12, în Sibiu, str. Uzinei nr. 20, bunurile mobile aparținând debitorului Hajnal Petru, respectiv: o garnitură mobilă "Octav II" preț strigare 19 000 lei; o garnitură hol — preț strigare 5 000 lei; un televizor "Sport" — preț strigare 2 500 lei; un dormitor "Octav" — preț strigare 13 000 lei; un televizor "Venus" — preț strigare 2 000 lei; una canapea și două fotoli — preț strigare 3 000 lei; un frigidier "Arctic" — preț strigare 3 000 lei. (18717)

• Radioclubul Județean Sibiu — str. Independenței nr. 1, organizează curs de inițiere pentru a deveni radioamatori. Informații zilnic între orele 18—20, telefon 1 14 41 și la sediul. (18699)

• Agenția "EUROPA" transportă persoane Sibiu — Nürnberg. Informații telefon 4 36 53, orele 16—22. (18675)

• Transport persoane în R.F.G. Plecare, 22 noiembrie. Telefon 1 20 02. (18673)

• "König Reisen" efectuează săptămânal transport de persoane în Germania. Informații telefon 1 72 68. (18260)

IMPEX SIBIU execută transport de persoane la Budapesta în autocar confortabil "Mercedes" în fiecare vineri pe ruta: Sibiu — Mediaș — Tg. Mureș — Cluj — Oradea — București, Plecare din Sibiu, ora 16; Mediaș ora 17,30; Tg. Mureș 19,00. Plecare din Budapesta — duminică ora 14. Informații și rețineri de locuri: Sibiu — telefon 3 17 08 orele 10—15 și 17—21; Mediaș telefon 2 34 57 orele 9—13 și 14—18. Preț 1950 lei. (18754)

• "STIRNER" — BUCHOLZER" transportă persoane la Nürnberg — München în 6 și 21 ale fiecărei luni. Confort deosebit, în autocar "Setra", preț foarte avantajos. Sibiu, telefon 3 31 36. (18798)

• Asociația taximetriștilor particulari Sibiu anunță că efectuează servicii cu TAXI pentru populație la următoarele tarife: pornire — 9 lei; km parcurs — 10 lei; primele 10 de staționare nu se taxează, staționarea peste 10' taxindu-se cu 2 lei minutul. Plată curselor în afara orașului se face la înțelegerea între client și conductorul auto. (18699)

• Vind inscriere Dacia din ianuarie 1987. Telefon 3 10 12, după ora 16. (18631)

• Vind dublucasetofon "International". Telefon 8 22 94, Sibiu. (18729)

• Cele mai frumoase ginduri și sentimente de prietenie și recunoștință urmă dragilor noștri părinți, MARIA și DUMITRU VACARIU din Orlat, la împlinirea a 25 de ani de căsnicie — multă sănătate, ferire și "La mulți ani!"

Nana, Oara, Nuști, Ghijă și Tică (18842)

• Avem deosebită plăcere să adresăm prietenului nostru IOAN RÂVAR cu prilejul pensionării "La mulți ani" cu sănătate, alături de cei dragi.

Formația HAMAS

• Cele mai frumoase flori și tot ce cuprinde cuvântul ferire dorință dragilor noștri MARIA și EUGEN IONESCU, cu ocazia a 10 ani de căsătorie.

Năști — familia Vîntilă (18807)

• Cu ocazia pensionării urmă dragului nostru IOAN CRETU — maistru principal atelierul tratamente termice al secției lant cu role, întreprinderea "Independență", multă sănătate și ferire în mijlocul celor dragi.

Colectivul secției lant cu role (18815)

FECIENE

Cu durere în suflet anunțăm încetarea fulgerătoare din viață a multă jubilului nostru soț, tată, socru și bunic,

† VIRGIL PÂCURAR

— 57 ani —
Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Înmormântarea — joi, 15 noiembrie 1990, ora 13, din str. Moreni nr. 17.

Aurelia — soție, Lia și Gina — fiice, Dan și Ilie — gineri, Bianca și Alexandra — nepoate (18827)

S-a sfîrșit firul vieții bunului nostru prieten

VIRGIL PÂCURAR

Odihnă vesnică!
Eternă amintire!
Familia Onuțiu (18826)

Cu adincă durere în suflet ne despărțim de bunul nostru frate, cununat și unchi,

VIRGIL PÂCURAR

— 57 ani —
Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Doina — soră, Nicu — cununat, nepoate și nepoți (18828)

Cu durere în suflet despărțim de bunul nostru coleg,

VIRGIL PÂCURAR

Sincere condoleanțe familiei!

Collegii de la autobaza I.R.E. Sibiu (18859)

Colectivul secției tricotaje X — cooperativa "Timpuri Noi" este alături de colegii Virginia Barac în grea încercare pricinuită de moartea fulgerătoare a tatălui ei,

VIRGIL PÂCURAR (18814)

Cu inimile zdrobite de durere și lacrimi în ochi despărțim trecerea în neființă, după o lungă și grea suferință, a celei care a fost

† LUCREȚIA VIDRIGHIN

— 76 ani —
Înmormântarea — vineri, 16 noiembrie, ora 12, din str. 9 Mai 36.

Nu te vom uita niciodată!

Filici Paraschiva-Lucia, ginere dr. Gheorghe Rusu (18870)

Cu adincă durere în inimi ne despărțim de cea mai iubită bunică

LUCREȚIA VIDRIGHIN (18815)

— 76 ani —
O vom păstra mereu vie în inimile noastre.

Nepoata Carmen, nepotul dr. Marius Iancu (18871)

Cu inimile frânte de durere ne despărțim de scumpa noastră bunică,

LUCREȚIA VIDRIGHIN (18816)

— 76 ani —
Inimile noastre te vor plinge vesnic.

Dormi în pace, suflet blind!

Nepotul dr. Gabriel Rusu, nepoata Simona (18872)

Profund indurerat, suntem alături de familia îndoliată a celui care a fost

IOAN NEAMȚIU

— inspector școlar
Sincere condoleanțe!

Învățătorii Școlii generale 6 (18813)

Sintem alături de familia Avram Iancu, la dispariția celei mai bune soții, mame și bunici (Maie).

Transmitem sincere condoleanțe familiei.

Familia — Luiza, Rozalia, Martin Szasz (18831)

Sintem alături de fostul nostru șef de secție dl. Ioan Borza, la marea durere pricinuită de pierderea mamei.

Sincere condoleanțe!

Colectivul secției lant cu role (18846)

Mă despart cu durere de buna mea soție

† MARIA

CONSTANTINESCU

Inhumație vineri, 16 noiembrie 1990, ora 12. Plecare de la domiciliu, Hipodrom 2, bloc 12, ora 11.

(18815)